

og jeg kan kun sige i Dag som i Gaar, at jeg er overbevist om, at det er en for Staten fordelagtig Overenskomst, ligesom jeg er vis paa, at det er en fuldt til Bundsførende Løsning af Banegaards-Spørgsmaalet. Jeg haaber og tror ogsaa, at Overenskomsten vil kunne vise sig tilstrækkelig fordelagtig for Kommunen, der selvfølgelig er den, der bedst kan faa ud af disse Arealer her i København, hvad der skal faas ud af dem for at give en passende Erstatning for de Ofre, Kommunen bringer.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Til Udvalget har jeg at bringe en oprigtig Tak for det store, grundige og dygtige Arbejde, det har nedlagt i sin Betænkning. Og det er mig tillige magtpaaliggende ogsaa at udtale, at det ikke vilde have været muligt at føre den Sag til en Løsning, hvis der ikke hos Københavns Kommunalbestyrelse havde været en klar Forstaaelse af dens Betydning og en Handedygtighed, der ikke er vegen tilbage for at paatage sig det store Ansvar ved at løbe den finansielle Risiko, som der her for Kommunen vil blive Tale om. Jeg haaber, det vil til sidst vise sig, at Ordningen bliver til Fordel i lige Grad for begge Parter. Men det kan fornuftigvis ikke nægtes, at til at begynde med er det en ikke ringe Byrde, som Kommunen eventuelt vil komme til at paatage sig. Efter den udførlige Redegørelse, som Udvalgets Ordfører har fremsat, er der for mig i øvrigt ingen Anledning til at fordybe mig i Sagens Enkeltheder, og det saa meget mindre, som det forekommer mig, at dette store Anliggende gennem de forløbne Aar har været saa ofte gennemdrøftet og er blevet saa mangesidigt belyst, at jeg tør tro, at de fleste ærede Medlemmer allerede paa Forhaand i alt væsentligt ere vel kendte med Sagen. Jeg skal imidlertid sige nogle Ord om de Henstillinger, der i Udvalgets Betænkning ere rettede til Ministeren. Det udtales for det første, at Udvalget vilde finde det ønskeligt, at Boulevardbanen for Nærtrafiksporenes Vedkommende bliver udført som aaben eller delvis aaben Bane, og at man anser det for givet, at Linien paa den dertil egnede Strækning gennem eller langs Østre Anlæg bliver udført som aaben Bane. Derom skal jeg sige, at Spørgsmaalet om den hensigtsmæssigste Konstruktion af Boulevardbanen naturligvis vil blive nøje gennemtænkt, inden man træffer en endelig Bestemmelse desangaaende. Hvorvidt det bliver muligt

delvis, helt kan der ikke blive Tale om, men delvis at gøre Tunnelbanen til, hvad man kunde kalde en halv aaben Tunnelbane, maa jeg lade staa hen, thi Afgørelsen heraf vil kræve saa mange Undersøgelser, at det ikke vil være muligt allerede paa dette Stadium at træffe nogen endelig Bestemmelse. Men jeg erkender, at Henstillingen fra Udvalgets Side er vel begrundet, idet det naturligvis for Bane-driften og det rejsende Publikum vil være fordelagtigt, om man i større eller mindre Omfang kunde undgaa at gøre Tunnelbanen fuldstændig lukket. Dernæst udtaler Udvalget, at naar det „giver sin Tilslutning til Ekspropriation af Grundene til Godsbanelinien fra Vigerslev over Vandløse til Nørrebro, sker det under den Forudsætning, at Ministeren søger at opnaa en Overenskomst med vedkommende Ejere om, at disse mod et passende aarligt Vederlag til Statskassen, indtil Statsbanerne benytte de eksproprierede Arealer, beholde Brugsretten over disse, dog saaledes, at de ikke maa bebygges.“ Denne Henstilling kan jeg ganske tage til Følge. Det vil naturligvis komme an paa, hvorvidt det er muligt at opnaa en Overenskomst som den omtalte med Grundejerne. Men det er en Selvfølge, at det vil være i Statens velforstaaede Interesse at søge ad denne Vej at bringe det mest mulige ud af Arealerne, idet der faktisk maaske først i en fjern Fremtid vil blive Anvendelse for dem. — Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at da Udvalgets Betænkning indstiller at udskyde Stationen ved Svanemøllen, vil i den Anledning det Beløb, der findes opført i Lovforslagets § 1, være at reducere med 215,000 Kr. Forslag herom antager jeg, Udvalget vil stille til 3die Behandling.

Fra forskellige ærede Medlemmer er der fremkommet nogle Bemærkninger, fremhævende Ulemper ved den her foreliggende Løsning. Navnlig har det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) lagt Vægt paa, at naar man nedlægger den ydre Linie, Linien Frederiksberg—Nørrebro—Hellerup, hvilken man med et kort Ord kan kalde Forstadslinien, naar man nedlægger den som Personlinie for at bevare den som alene bestemt til Godstrafikken, medfører dette en Gene for Beboerne i Forstæderne, der hidtil have haft bekvem Adgang til de to Stationer ved Frederiksberg og Nørrebro. Man har derfor henstillet, hvorvidt det kunde være muligt, i alt Fald delvis, at lade en Per-